020 - dinsdag 8 mei 2001 23:05

Tuesday 08 May 2001

dinsdag 8 mei 2001 23:05
Hallo,

Het is maar goed dat ik onder de laatste mail niet "Tot morgen" gezet heb, want de ontwikkelingen gaan traag. Vanaf vrijdag heb ik pas vandaag weer gesproken met (ditmaal) Hans' moeder. Toevallig heeft Hans mijzelf vanavond ook nog gebeld.

Helaas is het nieuws van de laatste dagen niet echt positief. Zoals ik jullie verteld heb, zouden er maandag nog röntgenfoto's genomen worden. Dat is inderdaad ook gebeurd, maar helaas zonder het te wensen resultaat. Hij is gelukkig niet achteruit gegaan, maar ook niet verder vooruit gegaan.
Hans is behoorlijk 'down' en wel van dien aard dat zowel Hans' familie als de artsen er bezorgd om zijn. Hans' ouders hebben Hans nog nooit op deze manier meegemaakt. En ook Hans' eigen longarts (die elkaar al twee jaar kennen) had deze reactie niet verwacht. Tevens gaat de maatschappelijk-werker versterking zoeken bij een psycholoog. De maatschappelijk-werker zegt dat Hans wel praat, maar eigenlijk niets zegt.
De artsen zijn vandaag begonnen met onderzoeken, om uit te sluiten dat deze geestelijke problemen geen lichamelijke oorzaak hebben. Er zijn vandaag hartfoto's genomen en onderzoeken naar zijn bloed gedaan. De uitslag van de bloed-test is pas morgen bekend, maar de hart foto's toonden niets slechts aan. Donderdag wordt er weer een broncho-scopie uitgevoerd. Hierbij schrapen ze wat longweefsel af voor onderzoek of er eventueel toch sprake kan zijn van afstoting of infectie. Voor deze broncho-scopie moet Hans weer naar de IC en wordt, op eigen verzoek, weer onder narcose gebracht. De artsen wilde dit eerst doen, terwijl Hans nog bij bewustzijn was, maar Hans ziet het zelf niet zo zitten om mee te maken hoe er weer een aantal slangen oraal worden ingebracht.
Door alle medicijnen is Hans' suikerspiegel in zijn bloed te hoog, hierdoor is er een kans aanwezig dat hij suikerziekte krijgt. Maar ook dat is nog niet zeker.

Zoals ik al verteld heb, belde ook Hans zelf nog. Hij klonk niet meer zo duf als vorige week, maar wel erg timide.
Uiteraard heb ik wat hierboven staat ook enigszins met Hans bepraat. Hij zegt zelf ook, dat hij ontzettend baalt dat er niets zeker is, of dat er geen aan zekerheid grenzende voorspellingen kunnen worden gedaan. Ook dat het allemaal zo ontzettend langzaam gaat, is hem een doorn in het oog. Tevens is hij toch wel angstig voor de uitslag van de broncho-scopie. Gelukkig heeft hij zelf niet het gevoel dat er sprake is van afstoting of infectie, maar is toch zenuwachtig voor de uitslag. Als de uitslag positief is, is dit hopelijk een steun in de rug voor hem.
Dat hij de maatschappelijk werker niets kan vertellen komt door eigen zeggen, omdat hij zelf niet weet wat hij voelt. Hij is gewoon leeg en op. Het is niet zo, dat hij zijn gevoelens niet onder woorden kan brengen, maar hij weet gewoon niet wat hij voelt en of hij überhaupt iets voelt. Ik heb hem nog even gevraagd over zijn trauma en of hij dat zelf heeft aangegeven. Hij zei: dat de IC een verschrikking was en hij er nooit meer naar toe wil, maar of hij nou echt een trauma heeft, als de artsen dat denken, zal dat wel. Hij weet het echt niet.
Hij hoopt dat de drains die het wondvocht afvoeren er binnenkort uit kunnen. Als dat gebeurd is, is hij een stuk mobieler en kan zelf beginnen om weer aan zijn conditie te werken, of gewoon een wandelingetje over de gang of naar het raam. De artsen hadden gehoopt dat de drains er eind vorige week al uit konden, maar helaas liet de hoeveelheid wondvocht dat niet toe.
Natuurlijk hebben Hans en ik ook nog even over koetjes en kalfjes en over zijn fan-club gepraat. Gelukkig heb ik hem ook nog even aan het lachen gekregen, wat hem inmiddels lichamelijk ook al een stuk beter afgaat. Jullie krijgen allemaal de groeten van hem.

ps. Aan jullie reply's te merken, ben ik wellicht de laatste mail onduidelijk geweest. Dat ik jullie (misschien) niet elke dag meer mail heeft niets te maken met, of ik zin heb, of ik het druk heb, of ik slaap heb of wat dan ook. Het komt simpelweg omdat het genezingsproces na een transplantatie erg traag verloopt. Er is gewoon niet elke dag 'nieuws'. Natuurlijk willen jullie minstens zo graag als ik en in niet de laatste plaats als Hans en zijn familie, dat Hans volgende week weer gezond en wel naar huis kan. Helaas heeft Hans nog een lange weg te gaan en er zullen niet elke dag nieuwe ontwikkelingen plaatsvinden.
Jullie kunnen van mij aannemen, zodra er nieuws is, zijn jullie de eersten die het horen.
(Dit neemt natuurlijk niet weg, dat jullie mij altijd vragen mogen stellen of mogen bellen. Ook berichten voor Hans en zijn familie blijven nog steeds bijzonder welkom.)

Hopende dat het jullie nu iets duidelijker is, tot de volgende keer,

Mike
(Was ik nog bijna vergeten. Er is toegezegd dat Hans mag bellen voor KPN tarief, maar dat is nog niet schriftelijk bevestigd.)